

کتاب دانیال — ایک سو اکیس نمبر

گشودن نشانه‌های ایام آخر: فهم اشارات مسیح به درختان جوانه زن بهار

Jeff Pippenger

2024-03-07

مسیح قوم خویش را به درختان جوانه زده بهار متوجه ساخت تا «نشانه‌ها» و دلالت «نشانه‌ها»ی ایام آخر را درک کنند.

«مسیح به قوم خود فرمان داده بود که مراقب نشانه‌های آمدن او باشند و چون علامات پادشاه آینده خویش را ببینند، شادمانی کنند. او گفت: «و چون این چیزها شروع به واقع شدن کند، آن‌گاه راست شوید و سرهای خود را برافرازید، زیرا رستگاری شما نزدیک می‌شود.» او پیروان خود را به درختان جوانه زن بهار اشاره کرد و گفت: «چون اکنون جوانه می‌زنند، شما خود می‌بینید و درمی‌یابید که تابستان نزدیک است. همچنین شما نیز، چون ببینید این چیزها واقع می‌شود، بدانید که پادشاهی خدا نزدیک است.» لوقا 21:28، 30، 31. نبرد عظیم، 308.

«نشانه‌ها»ی ایام آخر، به وسیله «نشانه‌ها»ی نمادین شده بودند که حرکت فرشته اول را اعلام کردند و بدان آغاز بخشیدند. آن «نشانه‌ها» شامل متزلزل شدن آسمان‌ها بود؛ اما یوئیل تصریح می‌کند که «نشانه‌ها»ی ایام آخر—ایامی که در آن‌ها گناه اسرائیل جست‌وجو خواهد شد و یافت نخواهد گردید، هنگامی که کوه مقدس خدا تا ابد مقدس خواهد بود، زیرا دیگر هیچ بیگانه‌ای هرگز از میان آن عبور نخواهد کرد، و نیز متزلزل شدن قوای آسمان‌ها—همچنین شامل متزلزل شدن قوای زمین نیز خواهد بود. خواهر وایت تمایز میان متزلزل شدن قوای آسمان‌ها و قوای زمین را مشخص می‌سازد.

«۱۶ دسامبر ۱۸۴۸، أعطاني الرب رؤية عن تزعزع قوات السماوات. رأيتُ أنَّ الرب حين قال «السماء»، في إعطائه العلامات المدونة عند متى ومرقس ولوقا، كان يعني السماء، وحين قال «الأرض» كان يعني الأرض. وقوات السماء هي الشمس والقمر والنجوم. وهي تسود في السماوات. وأما قوات الأرض فهي التي تسود على الأرض. وستتزعزع قوات السماء بصوت الله. حينئذٍ ترحز الشمس والقمر والنجوم من مواضعها. ولن تزول، بل تتزعزع بصوت الله.»

«ابره‌ای تیره و سنگین برخاستند و با یکدیگر برخورد کردند. فضا از هم شکافته شد و به عقب پیچید؛ آنگاه توانستیم از خلال آن فضای گشوده در جبار بنگریم، جایی که صدای خدا از آنجا آمد. شهر مقدس از خلال آن فضای گشوده فرود خواهد آمد. دیدم که اکنون قدرت‌های زمین در حال متزلزل شدن‌اند و وقایع به ترتیب روی می‌دهند. جنگ، و اخبار جنگ، شمشیر، قحطی، و وبا نخست قدرت‌های زمین را متزلزل می‌سازند؛ سپس صدای خدا خورشید و ماه و ستارگان، و نیز این زمین را، متزلزل خواهد ساخت. دیدم که تکان خوردن قدرت‌ها در اروپا، آن‌گونه که بعضی تعلیم می‌دهند، متزلزل شدن قدرت‌های آسمان نیست، بلکه متزلزل شدن امت‌های خشمگین است.» Early Writings, 41.

در متى، مرقس و لوقا، لرزش آسمان‌ها نمایانگر لرزش قدرت‌هایی است که بر آسمان‌ها حکومت می‌کنند، چنان‌که به وسیله خورشید و ماه و ستارگان نمود یافته‌اند. تمامی این قدرت‌های آسمانی متزلزل شدند و «علامت‌ها» را پدید آوردند، که حرکت فرشته اول را آغاز کردند و اعلام نمودند. آن قدرت‌های آسمانی بار دیگر در خلال حرکت فرشته سوم متزلزل خواهند شد. اما در حرکت فرشته سوم، قدرت‌های زمین نیز متزلزل خواهند شد. قدرت‌های زمین همان قدرت‌هایی هستند که بر زمین حکومت می‌کنند. در ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱، قدرت‌های زمین، نه آسمان، متزلزل شدند.

«اکنون این سخن از کجا آمده است که من اعلام کرده‌ام نیویورک باید به وسیله موجی عظیم جارو شود؟ من هرگز چنین نگفته‌ام. من گفته‌ام، هنگامی که به ساختمان‌های عظیمی که در آنجا، طبقه بر طبقه، سر برمی‌آوردند می‌نگریستم: «چه صحنه‌های هولناکی رخ خواهد داد، آنگاه که خداوند برخیزد تا زمین را به شدت بلرزاند! آنگاه سخنان مکاشفه 18:1-3 تحقق خواهد یافت.» تمام باب هجدهم مکاشفه هشدار است درباره آنچه بر زمین خواهد آمد. اما در خصوص آنچه بر نیویورک خواهد آمد، به طور خاص نوری به من داده نشده است، جز این که می‌دانم روزی ساختمان‌های عظیم آنجا به واسطه چرخش و واژگون‌سازی قدرت خدا فرو افکنده خواهند شد. از نوری که به من داده شده است، می‌دانم که هلاکت در جهان است. یک کلام از جانب خداوند، یک لمس از قدرت عظیم او، و این سازه‌های سترگ فرو خواهند ریخت. صحنه‌هایی رخ خواهد داد که هولناکی آن‌ها را نمی‌توانیم تصور کنیم.» Review and Herald, July 5, 1906.

در تاریخ میلریت، یکی از نشانه‌هایی که لوقا ثبت کرده بود «اضطراب امت‌ها» بود. امت‌ها نمایانگر قدرت‌هایی هستند که بر زمین حکومت می‌کنند، و در یازدهم سپتامبر 2001، همه امت‌های جهان به لرزه درآمدند، آنگاه که وای سوم وارد تاریخ نبوی شد. آن لرزش زمینی در لوقا بیست و یک بازنمایی شده بود، اما نه با تعبیر کتاب مقدس لرزاندن قدرت‌های زمین. بلکه با عبارت «اضطراب امت‌ها» بازنمایی شده بود، چنان که بر امت‌های جهان عارض شد هنگامی که بناهای عظیم نیویورک فرو ریخته شدند. «اضطراب امت‌ها» در لوقا همان لرزاندن قدرت‌های زمین است، و این در تاریخ میلریت تحقق یافت.

«было показано, что силы земли ныне потрясаются и что события следуют в 41» определённом порядке. Война и военные слухи, меч, голод и моровая язва — вот что прежде всего потрясает силы земли; затем глас Божий потрясёт солнце, луну и звёзды, а также и эту землю. Я видела, что потрясение сил в Европе есть не то, чему учат некоторые, будто это потрясение сил небесных, но это потрясение разгневанных народов». Ранние произведения, 41»

«لرزاندن قدرت‌های امت‌های خشمگین» همان لرزاندن «قدرت‌های زمین» است؛ چنان که در تاریخ آغازین ادونتیس، به واسطه لرزاندن «قدرت‌ها در اروپا» به تصویر کشیده شد. اوریا اسمیت در سال ۱۸۳۸ آنچه را که قدرت‌ها در اروپا را به لرزه می‌انداخت، مشخص ساخت.

«چنان که دوره نبوی این شیپور [ششم] با واگذاری داوطلبانه قدرت به دست ترکان از سوی امپراتور مسیحی مشرق آغاز شد، به همان گونه می‌توانیم بحق نتیجه بگیریم که پایان آن نیز با واگذاری داوطلبانه آن قدرت از سوی سلطان ترک بار دیگر به دست مسیحیان مشخص می‌گردد. در سال ۱۸۳۸، ترکیه درگیر جنگ با مصر شد. مصریان در آستانه برانداختن قدرت ترکیه بودند. برای جلوگیری از این امر، چهار قدرت بزرگ اروپا، یعنی انگلستان، روسیه، اتریش و پروس، برای پشتیبانی از حکومت ترکیه مداخله کردند. ترکیه مداخله ایشان را پذیرفت. کنفرانسی در لندن برگزار شد که در آن اولتیماتومی تنظیم گردید تا به محمدعلی، پاشای مصر، ارائه شود. آشکار است که هنگامی که این اولتیماتوم به دست محمدعلی سپرده می‌شد، سرنوشت امپراتوری عثمانی عملاً در دست قدرت‌های مسیحی اروپا قرار می‌گرفت. این اولتیماتوم در روز یازدهم اوت ۱۸۴۰ به دست محمدعلی سپرده شد! و در همان روز، سلطان یادداشتی به سفیران آن چهار قدرت فرستاد و پرسید در صورتی که محمدعلی از پذیرش شرایطی که ایشان پیشنهاد کرده بودند سر باز زند، چه باید کرد. پاسخ این بود که او نباید خود را از هیچ پیشامدی که ممکن است رخ دهد نگران سازد، زیرا آنان برای آن پیش‌بینی لازم را کرده بودند. دوره نبوی به پایان رسید، و در همان روز مهار امور محمدی به دست مسیحیان منتقل شد، درست همان گونه که مهار امور مسیحیان ۳۹۱ سال و ۱۵ روز پیش از آن به دست محمدیان منتقل شده بود. بدین سان وای دوم پایان یافت، و

شیپور ششم از نواختن بازایستاد.» اوریا اسمیت، 218 Synopsis of Present Truth.

اسلام مصیبت دوم از اوج قدرت خود گذشته بود؛ قدرتی که مطابق کلام خدا مقرر بود سیصد و نود و یک سال و پانزده روز دوام یابد. با این همه، در دهه ۱۸۳۰ مصر می‌کوشید خلافتی را در مصر از نو برقرار سازد تا دومین جهاد بزرگ تاریخ اسلام را استمرار بخشد. احتمال ازسرگیری جنگ‌های اسلامی، قدرت‌های اروپایی را از ترس به لرزه انداخته بود. برای دهه‌ها، بحران شعله‌ور شدن دوباره جنگ‌افروزی اسلام، از سوی مورخان و گزارشگران آن سال‌ها «مسئله شرقی» نامیده می‌شد. جنگ‌افروزی فرزندان مشرق، طی قرن‌ها بر ضد ملت‌های اروپا به اجرا درآمده بود؛ ملت‌هایی که دین خود را از کلیسای روم گرفته بودند. در سال ۱۸۳۸، «اضطراب امت‌ها» که مسیح به آن اشاره کرده بود، بیانگر تزلزل ملت‌های خشمگینی بود که بر اثر جنگی پدید آمده بود که اسلام بر ضد امپراتوری پیشین روم برانگیخته بود.

«با [گشودن] چهار فرشته‌ای که بر نهر عظیم فرات بسته شده‌اند، مقصودم این است که خدا اکنون در شرف آن بود که اجازه دهد چهار ملت اصلی‌ای که امپراتوری عثمانی از آن‌ها تشکیل شده بود، و پیش‌تر بیهوده کوشیده بودند امپراتوری شرقی را در قسطنطنیه مطیع سازند و در فتح اروپا جز اندک پیشرفتی نکرده بودند، اینک قسطنطنیه را تصرف کنند و یک‌سوم اروپا را درنوردند و مطیع سازند؛ و این همان واقعه‌ای بود که در حدود اواسط قرن پانزدهم رخ داد.»
Works of William Miller, Volume 2, 121

لوقا میں مذکور بیانہ کے مطابق قوموں کی تنگی "حیرت و پریشانی کے ساتھ" تھی، "سمندر اور لہریں شور مچاتی تھیں"، اور لوگوں کے "دل خوف کے مارے، اور اُن باتوں کے انتظار میں جو زمین پر آنے والی تھیں، بیٹھے جاتے تھے۔" مشرقی مسئلہ کی پیچیدگی بیسویں صدی تک زمین کی طاقتوں کو مضطرب کرتی رہی، اور اُس تنگی کی علامت "لوگوں کے دل خوف کے مارے بیٹھے جاتے تھے" اور "سمندر اور لہریں شور مچاتی تھیں" تھی۔

«این مہر نہادن بر بندگان خدا همان است که در رؤیا به حزقیال نشان داده شد. یوحنا نیز شاهد این مکاشفہٗ بس شگفت‌انگیز بود. او دریا و امواج را دید که خروشان بودند، و دل‌های مردمان را که از ترس از کار می‌افتاد. او دید که زمین متزلزل شد، و کوه‌ها به میان دریا افکنده شدند (که این امر به معنای حقیقی کلمه در حال وقوع است)، و آب‌های آن غریزند و آشفته شدند، و کوه‌ها از طغیان آن به لرزه درآمدند. به او بلاها، وبا، قحطی و مرگ نشان داده شد که مأموریت هولناک خود را به انجام می‌رسانیدند.» Testimonies to Ministers, 445

هنگامی که مہر نہادن بر صد و چهل و چهار ہزار به یوحنا نشان داده شد، او پریشانی امت‌ها را دید، چنان‌کہ به وسیلہٗ غرش دریاہا و امواج نمودار شدہ است، و دل‌های مردمان را کہ از ترس از حال می‌رفت؛ و همان مہر نہادنی بود کہ در فصل نہم بہ حزقیال نشان دادہ شدہ بود. بہ حزقیال عناصر درونی مہر نہادن نشان دادہ شد و بہ یوحنا عناصر بیرونی مرتبط با مہر نہادن. یوحنا دید کہ بہ خشم آمدن امت‌ها با مہر نہادن بر صد و چهل و چهار ہزار مرتبط است، و بہ خشم آمدن امت‌ها ہمچنین همان پریشانی امت‌ها در انجیل لوقا است کہ از لحاظ تاریخی با مسئلہٗ شرق شناختہ می‌شود. بہ یوحنا نشان دادہ شد کہ اسلام وای سوم، نشانی بیرونی مہر نہادن بر صد و چهل و چہار ہزار است.

حال، زمانی است سرشار از اهمیتی عظیم برای همهٔ زندگان. فرمانروایان و دولتمردان، مردانی که مناصب اعتماد و اقتدار را در اختیار دارند، و مردان و زنان اهل اندیشه از همه طبقات، توجه خود را به رویدادهایی که در پیرامون ما در حال وقوع است معطوف ساخته‌اند. آنان روابط پرتنش و ناآرامی را که میان ملت‌ها برقرار است زیر نظر دارند. شدت و حدتی را که بر هر عنصر زمینی مستولی می‌شود مشاهده می‌کنند، و درمی‌یابند که امری بزرگ و سرنوشت‌ساز در شرف وقوع

است—که جهان بر آستانه بحرانی عظیم و هولناک قرار دارد.

«فرشتگان اکنون بادهای نزع را مهار می‌کنند تا نوزند، تا زمانی که جهان از هلاکت قریب‌الوقوع خود آگاه گردد؛ اما توفانی در حال شکل‌گیری است که آماده است بر زمین بترکد؛ و هنگامی که خدا به فرشتگان خود فرمان دهد که بادهای را رها سازند، چنان صحنه‌ای از کشمکش پدید خواهد آمد که هیچ قلمی توان تصویر کردن آن را ندارد.»

«کتاب مقدس، و تنها کتاب مقدس، دیدگاهی درست از این امور به دست می‌دهد. در اینجا صحنه‌های عظیم پایانی تاریخ جهان ما آشکار شده‌اند؛ رویدادهایی که هم‌اکنون نیز سایه‌های خود را پیشاپیش افکنده‌اند، و صدای نزدیک شدنشان زمین را به لرزه درمی‌آورد و دل‌های آدمیان را از ترس از کار می‌اندازد.» Education, 179, 180.

در باب بیست‌ویکم انجیل لوقا، عیسی «نشانه‌هایی» را مشخص ساخت که جنبش میلری را آغاز کردند، و به گفته خواهر وایت، همه آن «نشانه‌ها» به انجام رسیده‌اند. زلزله لیسبون، روز تاریک، سقوط ستارگان، و پریشانی امت‌ها، که نمایانگر تکان خوردن قدرت‌های زمین بود و به واسطه اسلام در هراسی که از مسئله شرقی پدید آمد تحقق یافت، همگی به انجام رسیده‌اند. «نشانه‌های» میلری همچنین شامل آمدن پسر انسان با ابری است، که مطابق ترتیب درست همان «نشانه‌هایی» که مسیح بیان کرده بود تحقق یافت؛ زیرا پس از آنکه پریشانی امت‌ها با مهار برتری عثمانی در سال 1840 پایان یافت، مسیح در 22 اکتبر 1844 به قدس‌الاقداص آمد، و هنگامی که آمد، با ابرها آمد.

«وَإِذَا يَوَاحِدٌ مِّثْلُ ابْنِ الْإِنْسَانِ آتِيًا مَعَ سَحَابٍ سَمَاءٍ، وَجَاءَ إِلَى الْقَدِيمِ الْأَيَّامِ، فَقَرَّبُوهُ قُدَّامَهُ. فَأَعْطَى سُلْطَانًا وَمَجْدًا، لِيَتَّعَبِدَ لَهُ كُلُّ الشُّعُوبِ وَالْأُمَمِ وَالْأَلْسِنَةِ؛ سُلْطَانَهُ سُلْطَانٌ أَبَدِيٌّ مَا لَنْ يَزُولَ». دانیال 7: 13، 14. «إن مجيء المسيح الموصوف هنا ليس هو مجيئه الثاني إلى الأرض. إنه يأتي إلى القديم الأيام في السماء ليتسلم السلطان والمجد والملك، التي ستعطى له عند ختام عمله كوسيط. وهذا المجيء، لا مجيئه الثاني إلى الأرض، هو الذي أنبئ عنه في النبوة أن يقع عند نهاية الألفين والثلاثمائة يوم في سنة 1844. وبرفقة الملائكة السماويين يدخل رئيس كهنتنا العظيم إلى قدس الأقداس، وهناك يمثل في حضرة الله ليباشر آخر أعمال خدمته من أجل الإنسان—ليقوم بعمل الديونة التحقيقية، وليجري كفارة عن جميع الذين يتبين أنهم مستحقون لفوائدها». الصراع العظيم، 479.

«نشانه‌ها»ی مرتبط با تاریخ میلری‌ها، «نشانه‌ها»ی مرتبط با تاریخ صد و چهل و چهار هزار را پیش‌نمون می‌ساخت. هنگامی که مسیح با مثل، شاهد دوم را برای روایت تاریخی فراهم آورد، شاگردان خود را به «درختان شکوفه‌زن بهار» توجه داد. او به ایشان اعلام کرد که چون درختان آغاز به جوانه‌زدن کنند، می‌دانید که به پایان جهان نزدیک شده‌اید؛ و آن نسلی که درختان شکوفه‌زن بهار را مشاهده می‌کند، زنده خواهد ماند تا آسمان‌ها و زمین را ببیند که در آتش‌های آمدن دوم او از میان می‌گذرند.

भी तुम प्रकार इसी है। नकिट अब ग्रीष्म कहो लेते जान देखकर स्वयं तुम तो, है होते कोपलति अब वे जब कहें, हूँ कहता सत्य से तुम मैं है। नकिट राज्य का परमेश्वर कहो जान तो, देखो होते घटति को बातों इन जब वचन मेरे परन्तु, जाएँगे टल पृथ्वी और आकाश टलेगी। न पीढ़ी यह तक तब, जाए हो न पूरा कुछ सब तक जब 21:30-33. लूका टलेगी। न कभी

پس این پرسش مطرح می‌شود: «درختان از چه زمانی آغاز به جوانه‌زدن کردند؟» باران آخر در ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ آغاز به باریدن کرد، که بنا بر اشعیا «آن روز» «باد سخت» خدا «در روز باد شرقی» است.

به اندازه، هنگامی که آن را بیرون می‌رانند، با آن محاجّه خواهی کرد؛ او باد تند خود را در روز باد شرقی باز می‌دارد. پس بدین سبب، گناه یعقوب کفاره خواهد شد؛ و تمامی ثمره این است که گناه

او برداشته شود؛ آنگاه که او همه سنگ‌های مذبح را همچون سنگ‌های گچ که خرد و شکسته شده‌اند بسازد، بیشه‌ها و تمثال‌ها برپا نخواهند ماند. لیکن شهر حصاردار ویران خواهد شد، و مسکن متروک خواهد گردید، و مانند بیابان رها خواهد شد؛ در آنجا گوساله خواهد چرید، و در آنجا خواهد خوابید، و شاخه‌های آن را خواهد خورد. چون شاخه‌های آن خشک شوند، شکسته خواهند شد؛ زنان می‌آیند و آنها را آتش می‌زنند؛ زیرا این قومی بی‌فهم‌اند؛ از این رو، آن‌که ایشان را ساخت بر ایشان رحم نخواهد کرد، و آن‌که آنان را صورت داد بر ایشان التفات نخواهد نمود. و در آن روز واقع خواهد شد که خداوند از مجرای نهر تا وادی مصر خواهد کوفت، و شما، ای بنی‌اسرائیل، یک‌به‌یک گرد آورده خواهید شد. و در آن روز واقع خواهد شد که گرنای بزرگ نواخته خواهد شد، و آنان که در سرزمین آشور در آستانه هلاکت بودند، و رانده‌شدگان در سرزمین مصر، خواهند آمد و خداوند را بر کوه مقدس در اورشلیم عبادت خواهند کرد. اشعیا 27:8-13.

باران آخر در ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ به‌گونه‌ای پراکنده و به‌اندازه آغاز به باریدن کرد، و مجادله بر سر پیام باران آخر و پیام جعلی «صلح و امنیت» آغاز شد. تاریخ آن مجادله همان‌جاست که بی‌عدالتی یعقوب برداشته می‌شود (تطهیر می‌گردد، یعنی کفاره می‌شود). تاریخ آن مجادله، که همان مجادله حقوق است، دوره مهر شدن یک‌صد و چهل و چهار هزار نفر است؛ دوره‌ای که با بیرون افکنده شدن ادونتیس روز هفتم لائودیکیه از دهان خداوند به پایان می‌رسد، زیرا آن، همچون «شهر حصاردار»، ویران خواهد شد، چرا که به شهر قومی بی‌فهم بدل شده بود که هیچ رحمت یا لطفی نمی‌یابند. در آن زمان، «صدای دوم» مکاشفه هجده، شیپوری عظیم را به صدا درخواهد آورد، که همان شیپور هفتم و وای سوم است، و گله دیگر خدا آمده، در «اورشلیم» عبادت خواهد کرد؛ اورشلیمی که به جنبش کلیسای ظفرمند بدل شده خواهد بود.

۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ نشان می‌دهد که آخرین نسل تاریخ زمین فرا رسیده است، و تنها کسانی که درختان جوانه‌زده بهار را تشخیص می‌دهند، بارانی را دریافت خواهند کرد که موجب جوانه زدن درختان می‌شود. تنها کسانی که تشخیص می‌دهند اسلام وای سوم همان چیزی است که فرارسیدن باران آخر و مهر شدن یک‌صد و چهل و چهار هزار نفر را مشخص می‌سازد، در شمار آن گروه خواهند بود.

«تنها کسانی که مطابق نوری که دارند زندگی می‌کنند، نور بیشتری دریافت خواهند کرد. مگر آنکه ما روزانه در تجسم فضایل فعال مسیحی پیشرفت کنیم، ظهورات روح‌القدس را در باران آخر تشخیص نخواهیم داد. ممکن است آن بر دل‌های اطراف ما فرود آید، اما ما نه آن را تشخیص خواهیم داد و نه دریافت خواهیم کرد.» Testimonies to Ministers, 507.

«ما نباید منتظر باران آخر بمانیم. این باران بر همه کسانی خواهد آمد که شب‌نم و باران‌های فیضی را که بر ما فرو می‌ریزد، تشخیص دهند و آن را از خود سازند. هنگامی که پاره‌های نور را گرد می‌آوریم، هنگامی که رحمت‌های یقینی خدا را، که دوست دارد ما به او اعتماد کنیم، ارج می‌نهیم، آنگاه هر وعده‌ای به انجام خواهد رسید. "زیرا چنان‌که زمین غنچه خود را بیرون می‌آورد، و چنان‌که باغ آنچه را در آن کاشته شده است می‌رویاند، همچنین خداوند یهوه عدالت و ستایش را پیش روی همه امت‌ها خواهد رویانید" (61:11) (61:11) تمامی زمین باید از جلال خدا پر شود.» The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 984

هم‌اگره مضمون میں اس مطالعہ کو جاری رکھیں گے۔

"اگر کسانی که می‌توانند در — یاری رسانند، به احساس وظیفه خود بیدار نشوند، هنگامی که فریاد بلند فرشته سوم شنیده شود، کار خدا را تشخیص نخواهند داد. وقتی نور برای روشن ساختن زمین به پیش رود، به‌جای آنکه برای یاری خداوند برخیزند، خواهند خواست کار او را چنان محدود و مقید سازند که با تصورات تنگ‌نظرانه ایشان سازگار گردد. بگذارید به شما بگویم که خداوند در این کار آخر، به شیوه‌ای عمل خواهد کرد که بسیار بیرون از نظم معمول امور است، و

به طریقی که برخلاف هرگونه برنامه‌ریزی انسانی خواهد بود. در میان ما کسانی خواهند بود که همواره خواهند خواست کار خدا را مهار کنند، و حتی تعیین نمایند که هنگامی که کار تحت هدایت آن فرشته‌ای که در پیامی که باید به جهان داده شود به فرشته سوم می‌پیوندد، پیش می‌رود، چه حرکت‌هایی باید انجام شود. خدا از راه‌ها و وسایلی استفاده خواهد کرد که از آن آشکار خواهد شد که او خود مهار را به دست گرفته است. کارگران از وسایل ساده‌ای که او برای به انجام رساندن و کامل ساختن کار عدالت خویش به کار خواهد برد، شگفت‌زده خواهند شد. "Testimonies to

Ministers, 300